

Epistula Andreae Cnophae

Sacerdoti

Erasmus Roterodamus

Erasmus Roterodamus Andreae Cnophae Sacerdoti An. 1520.	Erasmus Roterdamiētis: Vēstule Andreasam Knopkenam 1520. g.
	No latīņu valodas tulkojis Dainis Zeps
Ep. 1177	Epistula 1177
Erasmus Roterodamus Andreae Cnophae Sacerdoti Optimo S. D.	Erasmus Roterdamiētis Andreasam Knopkenam <i>Sacerdoti Optimo</i> sveicienus sūtot
Ex tribus epistolis, quas ais te mihi scripsisse, duas duntaxat accepi.	No trim vēstulēm, kuras tu saki esam man rakstījis, līdz šim divas saņēmis esmu.
Primum nemo dabatur, per quem responderem. Tandem Coloniae offerebat se nescio quis, is cum semel atque iterum me frustra convenisset, non reversus est, desperans opinor, nec tamen id accidit mea culpa, sed nec oculi dabatur tantum, nec solitudinis.	Vispirms jau neviens negadījās, caur ko lai es atbildētu. Visbeidzot Ķelnē, ej nu zin, kāds piedāvājās, kurš, velti sazinājies ar mani vienreiz un vēl, vairs neparādījās, domājams, zaudējis cerību, nedz tomēr tas notika manas vainas pēc, bet tomēr nedz mitējos, nedz zaudēju cerību.
Atque ut ingenue dicam, quoniam nihil videbam in tuis literis, quod magnopere flagitaret responsum, non eram rescripturus, nisi tu tot obtestationibus, tot obsecrationibus mecum ageres.	Pie tam vēl, godīgi runājot, tādēļ ka neredzēju tavā vēstulē, kas tik ļoti prasītu pēc atbildēšanas, es arī nerakstīju, ja vien tu tik neatlaidīgi un nepieķāpīgi no manis to nebūtu lūdzies.
Mentem istam tam piam, tamque avidum Christianae doctrinae studium, vehementer exosculor. Nam utrunque testatur epistola tua.	Tik dievbijīgu prātu un dedzīgu kristīgās mācības garu dedzīgi no visas sirds samīļoju. Jo gan vienu, gan otru tava vēstule apliecina.
Quae quidem res hoc plus laudis meretur in te, quod haec facis inter eos, qui, ut scribis, magis agunt negotium ventris quam mentis, ad haec vicinus Rutenis, quos intonsos, et impexos appellas, ob morum, opinor, cultusque barbariem,	Tāču pie tevis šis fakts par tik vairāk slavas pelnījusi, ka to dari starp tādiem, kā tu raksti, kas vairāk darbojas vēdera nekā prāta dēļ, kas tā līdzinās ruteniešiem, kurus tu neskūtus un sapinkājušos raksturo, kā šķiet man, dēļ viņu barbariskā dzīves veida,

<p>ut enim recte dictum est, eum egregie probum esse oportet, qui Athenis probus esset,</p> <p>ita qui vicinus haereticis, non deflectit a fide Catholica, qui permixtus barbaris, gulae ventrisque mancipiis, totus vivit honestis studiis, nec ullo malorum contagio corrumpitur, is insigniter bonus sit oportet.</p>	<p>Kā ir patiesi teikts, tam jābūt izcili godīgam, kas izrādītos godīgs priekš atēniešiem,</p> <p>Tāds, kurš iejaukts starp barbariem kas rīkles un vēdera verdzībā, līdzās herētiķiem nenoslēcas no katoliskās ticības, bet viss dzīvo godīgiem pūliņiem, nedz no kāda ļauno saindējuma sabojājas, tam izcili krietnam pienāktos būt.</p>
<p>Porro si ex me quaeras consilium, nihil audies, nisi ut quod facis strennue pergas.</p> <p>Nam ipsissimam viam mihi videris ingressus, qua perveniatur ad veram felicitatem, neque enim dubito, quin huc quoque pro virili contendas, ut quos possis ad tuos mores ad ducas.</p>	<p>Tad nu padomu no manis ja gribi, neko nedzirdēsi kā vien to, ko tu dari, springtim lai turpini.</p> <p>Jo to vislabāko ceļu man šķietam esi iesācis, pa kuru nonākt pie īstas veiksmes, nedz jāšaubās, ka tu, cik iespēj, cīnīsies, lai, cik kurus tu spēsi, līdz tavai pamācībai tu aizvestu.</p>
<p>Atque adeo demiror, cum multi sint ubique pastores, neminem exoriri, qui clementissimi pastoris exemplum imitetur, quem non piguit ob unam ovem erraticam, tantum malorum perpeti.</p>	<p>Un patiesi jāpabrīnās, kad tik daudzi visur ganu esot, nevienam nerodoties, kas visžēlīgākā gana paraugu atdarinātu, kurš nešaubījās vienas noklīdušas avītes dēļ tik daudz ļaunā izciest.</p>
<p>Decimas qui petant, video permultos, qui sitiunt animarum salutem prope nullos.</p>	<p>Redzu jo daudzus, kas lūdz desmito tiesu, bet, kas alkst pēc dvēseļu glābšanas, tik tuvu nevienam.</p>
<p>Hic monachorum plena sunt omnia, ubi nihil est discriminis, et messis ampla.</p> <p>Quin Rutenos magis adeunt, eosque sua doctrina, sua que sanctimonia, revocant ad caulas ecclesiae?</p>	<p>Lūk, kur mūku pa pilnam, kur nekas nedraud, un galdi pilni.</p> <p>Tad jau labāk būtu gājuši pie ruteniešiem, un tos ar savu mācību un svētumiem atsauktu pie baznīcas steliņģa.</p>
<p>Hic fulciunt ecclesiam, cui magis oneri sunt, quam usui.</p> <p>At ubi res poscit ingenue germaneque Christianum, qui pro lucro Christi, subeat capitis periculum, ibi nusquam apparent, ita dum suis quisque commodis studemus, negligitur populus Christi.</p>	<p>Vai tā viņi balsta baznīcu, kurai vairāk ir par nastu kā noderīgums?</p> <p>Un kad nu lieta prasītu pēc patiesa un īsta kristieša, kas Kristus dēļ ietu nāves briesmās, nekur to neatradīsi, jo kamēr sevīs labumam nopūlēsimies, Kristus draudze ir pamesta nevērībā.</p>
<p>Ac proh dolor, nostri mores partim in causa sunt, quo minus multi se conferant ad factionem nostram.</p>	<p>Un, ak vai, mūsu pašu paradumi visbiežāk ir iemesls tam, ka aizvien mazāk mūsu nometnei pieslienās.</p>
<p>Legunt Evangelicam et Apostolicam doctrinam, et vident ab hac vitam nostram longe lateque discrepare, non iam loquor de vulgo, quod tale fere est, quales sunt ii, qui praesunt, sed de proceribus ecclesiae, de sacerdotibus ac monachis.</p>	<p>Ļaudis lasa evaņģēlisko un apustulisko vēsti un redz mūsu dzīves tālu un plati no tā atšķiramies, nerunājot par vienkāršo tautu, kas ir gandrīz tāda pati kā tie, kas tai priekšā, bet jau kā baznīcas vadītāji, kā priesteri un arī mūki.</p>

<p>Bona pars servimus quaestui, aut ventri, aut gloriae, aut tyrannidi. Fidei nomen praetextus tantum est Hoc illos alienat, quos oportebat, mansuetudine, tolerantia, et officiis allicere, sed tamen bona quaedam spes habet animum meum, posteaquam video et isthic esse, qui sic flagerent amore doctrinae Evangelicae.</p>	<p>Krietna daļa kalpojam peļņai, vai vēderam, vai slavai, vai varai. Ticības pieminēšana tikai attaisnojums. Tas atsvešina tos, kurus vajadzēja pievilināt ar toleranci, lēnprātību un pienākumiem, bet tomēr kāda laba cerība manā sirdī pēc tam, kad redzu arī tavā pusē esam tādus, kas tā deg evaņģeliskās mācības mīlestībā.</p>
<p>Paraphrases absolvimus omnes in epistolas, praeter eam, quae fertur ad Hebraeos. Addidimus Paraphrasim in epistolas Petri duas, Iudae unam, et Iacobi unam. Brevi daturi quod superest, epistolarum Apostolicarum: sic enim visum est amicis eruditis.</p>	<p>Esam izdevuši visu vēstuļu aprakstus, izņemto kas uz vēstuli ebrejiem attiecas. Esam pievienojuši aprakstus divās Pētera vēstulēs, vienu jūdiem, vienu Jēkabam. Drīzumā nodarbosimies ar to, kas atlicis no apustuliskajām vēstulēm: jo tā šķitīs maniem izglītotajiem draugiem.</p>
<p>Non displicuit carmen tuum, quo mihi bene precaris: atque ego tibi vicissim absque carmine, sed syncerissimo pectore precor immortalitatem. Bene vale vir optime, meque tuis precibus Christo commenda. Lovanii prid. Calend. Ian. ANNO M. D. XX. Louvain, 31 December 1520</p>	<p>Ļoti patīkams bija tavs motīvs, kā par mani lūdzi, un arī es tev atpakaļ ne kā dziesmā bet visdedzīgākā sirds lūgšanā lūdzu par tavu nemirstību. Lai labi tev klājas, krietno vīr, mani arī ar savām lūgšanām Kristum novēli. Luvjenā, 31. decembris 1520.</p>
	<p>Avoti</p>
<p>1. Desiderius Erasmus. Epistolae ad diversos. Basileae apud Io. Frobenium An., 1521. 556.</p>	<p>Desiderius Erasmus, Dažādiem adresātiem vēstules. Basileae apud Io. Frobenium An., 1521. 556.</p>